

GEZ**KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO**

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek mieszkalny

2. Czas powstania

1916 - 1922

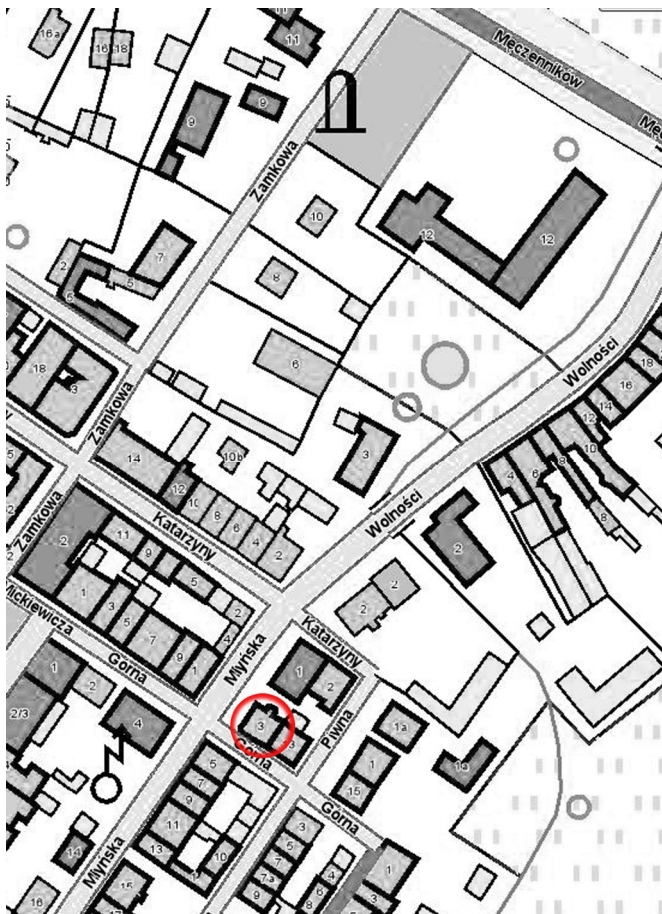
4. Adres

ul. Młyńska 3
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie**powiat:** działdowski**gmina:** Działdowo**obręb:** 0001 Działdowo
działka nr: 1229

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

6. Formy ochrony

**Ustawa z d. 23.07.2003 o
ochronie zabytków i opiece
nad zabytkami (art. 7)**
- Założenie Urbanistyczne
Starego Miasta Działdowa -
decyzja z 22.08.1960r. (A-530)**Ustalenia ochrony w MPZP
Miasta Działdowo - Uchwała nr
XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w
Działdowie z 24.05.2002r. wraz
z późniejszymi zmianami****Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo
budowlane (art. 39. ust. 3)**
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

Anna Ulejewska

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie kwadratu, 2-kondygnacyjny z użytkowym poddaszem, murowany, otynkowany. Dach 2-połaciowy kryty dachówką ceramiczną karpiówką. W połaci dachowej wystawka kryta dachem pulpitem z dachówką ceramiczną karpiówką. W narożniku pseudowykusze wsparty na 2 niesymetrycznych pilastrach. Wykusze i elewacja od ul. Górnej zwieńczone gzymsem. Elewacja od ul. Górnej podkreślona cokół z ciosów kamiennych, w przyziemiu okienka piwniczne. Pierwotny otwór drzwiowy w narożniku zamurowany wtórnie. Otwór drzwiowy elewacji szczytowej z drzwiami jednoskrzydłowymi. Stolarka okienna: okna współczesne, PCV o różnych proporcjach i kształtach za węgarami.

11. Stan zachowania

Zachowana bryła budynku, rozwiązanie i pokrycie dachu. Zachowany detal architektoniczny. Częściowo zachowana stolarka okienna.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WS architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius.

13. Uwagi

Przywrócić utracone cechy historyczne obiektu.